

نامه به مدیرمسئول نشریه هفتگی صبح

مدیر مسئول نشریه هفتگی صبح

با سلام، نظر به اینکه در شماره ۲۱ مورخ ۷۴/۰۶/۱۴ آن نشریه طی دو مقاله تحت عناوین «داریوش آشوری و ایران فردا» و «ایران فردا، چرا؟» مطالبی خلاف واقع و بعضاً از مقوله تهمت در مورد نهضت آزادی ایران درج نموده‌اید؟ با ارسال این جوابیه، درخواست درج آن را وفق قانون مطبوعات داریم.

۱- مجله ایران فردا دارای روش مستقل و ویژه خود می‌باشد، ضمن اینکه به طور متعارف مسئولیت مطالب مندرج در یک مجله نیز، علی‌الخصوص اگر از نوع ابراز عقاید مختلف باشد، به عهده نویسندگان آنها می‌باشد و نسبت دادن مقالات یک نویسنده یا نویسندگانی در یک مجله مستقل به نهضت آزادی ایران از بدایع آن نشریه می‌باشد.

۲- بر سبیل نهی از منکر، مؤکداً به جنابعالی و نشریه تحت مسئولیت شما نصیحت می‌کنیم که جانب اخلاق اسلامی را در روابط سیاسی و مطبوعاتی خود حفظ کنید و از به کار بردن عباراتی که جنبه توهین یا تهمت دارد خودداری نمایید.

۳- در مورد اینکه گفته‌اید نهضت با نظام مسئله دارد، یادآوری می‌نماید نهضت آزادی ایران با نظام و انقلاب مسئله‌ای نداشته و ندارد، بلکه ما با عملکرد حاکمیت و روش‌های خلاف قانون حاکمیت انحصاری یک طبقه و گروه خاص مخالف می‌باشیم. این حاکمیت است که حاضر به تمکین از قانون اساسی و قوانین موضوعه نیست و با نهضت آزادی و کسانی که خواستار اجرای تمام و کمال قانون اساسی هستند مسئله دارد. شما در نوشته‌هایتان حاکمیت را مساوی با نظام و انقلاب گرفته‌اید و هر کس که از عملکرد حاکمیت انتقاد می‌کند ضدانقلاب و ضدنظام تصور می‌کنید و این یک نگرش بسیار خطرناک برای جمهوری اسلامی می‌باشد.

۴- به «آقایان نهضتی‌ها» هشدار داده‌اید که مراقب باشند خود را در اختلاف جناح‌های اصلی انقلاب وارد نکنند. در این بیان چند خطای فاحش وجود دارد:

اول آنکه نهضت آزادی ایران هیچ علاقه‌ای به ورود در اختلافات جناح‌های حاکمیت ندارد، زیرا انگیزه بسیاری از آنها را خدمت به مردم یا جلب رضای حق و یا بر اساس خطمشی‌ها و سیاست‌های اصولی و بنیادی نمی‌داند، بلکه آنها را در مواردی حاصل قدرت‌طلبی و منافع فردی و گروهی می‌داند. جناح‌بندی‌های درونی حاکمیت بر اساس تشکل‌های سیاسی مشخص با خطمشی‌ها و برنامه‌های روشن اعلام شده نیستند که احزاب و گروه‌های خارج از حاکمیت بتوانند با ارزیابی آنها به حمایت از این یا آن جناح، به نفع مصالح مملکت، بپردازند. دعوای اینها بر سر لحاف ملانصرالدین است.

دوم آنکه تقسیم‌بندی شما از گروه‌ها به داخل و خارج از انقلاب، غیرواقعی و ذهنی و خودمحرانه است. بسیاری از آنها که مدعی «داخل انقلاب» بودن هستند، در واقع انقلابیون بعد از انقلاب هستند و در انقلاب اسلامی هرگز نقشی نداشته‌اند. برخی از آنها چهره‌های شناخته شده مخالف مبارزات سیاسی و بالتبع انقلاب بوده‌اند و برعکس، بسیاری از آنها که به زعم باطل برخی «خارج از انقلاب» قرار می‌گیرند، نقش تعیین‌کننده‌ای در انقلاب داشته‌اند. حتی بسیاری از آنها که در درگیری‌های جناح‌های حاکمیت از

صحنه بیرون رانده شده‌اند، در دوران انقلاب مصدر خدمات بوده‌اند. بنابراین، نوابوگان و تازه به دوران رسیده‌های بعد از انقلاب برای حفظ امکانات و مقاماتی که هرگز شایستگی احراز آنها را کسب نکرده‌اند از این برچسب‌ها استفاده می‌کنند.

لازم می‌دانیم شما را به این واقعیت تاریخی ارجاع دهیم که نهضت آزادی و بنیانگذاران آن نه تنها خارج از انقلاب و نظام نیستند، بلکه از معماران و مؤثرین مثبت نهضت اسلامی - ملی چندین دهه اخیر ملت ایران و جهان اسلام بوده و نقش و سوابق نهضت آزادی و بزرگان اعضای آن همچون مرحومان مهندس بازرگان، شهید چمران، دکتر شریعتی، آیت‌الله طالقانی و... بر هیچ تحلیلگر منصفی پوشیده نیست، مگر آنکه غرض‌ها و مرض‌ها و دوستی قدرت و سیاست، پرده در مقابل چشم‌ها انداخته باشد.

در مورد عملکرد نهضت آزادی ایران در دوران بعد از انقلاب نیز چیزی جز صراحت و صداقت دلسوزانه برای ملت و مملکت و مبارزه بر سر حجت (و نه قدرت) در مواضع نهضت و فعالین آن مشاهده نمی‌شود.

۵- در مورد آخرین قسمت مقاله که نامه‌ای از رهبر فقید انقلاب راجع به نهضت مورد استناد قرار گرفته است، یادآوری می‌نماید در هنگام انتشار نامه توسط نشریه پاسدار اسلام (دی ماه ۶۸، حدوداً ۷ ماه پس از وفات رهبر انقلاب)، نهضت دلایل و مستندات خود را در مورد نامه فوق طی چندین اطلاعیه تحلیلی منتشر نمود که در صورت اعلام آمادگی شما برای چاپ آنها در نشریه صبح، آن نشریات نیز انشاءالله ارسال خواهد گردید.

با تشکر

روابط عمومی نهضت آزادی ایران

۲۵ شهریور ۱۳۷۴